

og indkasserede en uhyre Fortjeneste, eller er det sket med Køb og Salg fremdeles, har det vendt og skiftet? Hvorledes er det med Hensyn til Udbyttet, hvilken Fortjeneste har Ministeren haft paa denne Forretning? Jeg forlanger selvfølgelig ikke Tal, men jeg spørger: Er det en Bagatelforretning, eller er det en Forretning, om hvilken man kan sige, at den gav Hundredu-sinder i Fortjeneste til Direktøren? Ved Ministeren dette, har han undersøgt alt dette, eller har han blot spurgt og faaet en Udtalelse? Hvis Ministeren kender hele Materialet, saa er det, det forekommer mig, at Ministeren ikke kan undlade at gøre os delagtige deri, thi han kan ikke forlange, at dette høje Ting skal tage hans Ord for den endelige og uigenkaldelige Højesteretskendelse i denne Sag. Det kan være, Tinget vil mene, at han skønner forkert, at hvad han mener er egnet til at danne Grundlaget for en Udenrigsministerpost, ikke af Tinget opfattes saaledes. Det er jo dette, vi kræver, og det, som er Grundlag for denne Forhandling, den ene Ting, at da Kommissionen har konstateret, at den højtærede Udenrigsminister har været Deltager i Konsortial-Spekulationer i Landmandsbanken, forlanger vi at faa den fulde og klare Besked om, af hvad Art disse Forretninger har været, for at vi derefter kan tage den afgørende Stilling. Hvis man lader denne Forhandling gaa til Ende, uden at Udenrigsministeren kommer og svarer paa de Spørgsmaal, der er stillet ham, og uden at man giver Tilsagn om, at disse Materialer vil blive sendt, kan man forstaa, at Opfyldelsen af det Ønske, der er udtalt om, at der maa komme Ro om Landmandsbanken og dens Rekonstruktion, er en Umulighed. Og man vil tillige forstaa, at det ikke kan ventes, at Udenrigsministeren kan komme til dette Ting og forhandle, f. Eks. naar han om kort Tid skal forhandle med Tinget om et udenrigs-politisk Udvalg, uden at man siger til ham: Hvorledes er du stillet? med hvem er det, vi forhandler? Med hvem det er, vi forhandler, det maa dette Ting have Ret til at vide, og det forekommer mig ufatteligt, at den højtærede Justitsminister nægter at ville meddele Tinget det, og at Venstre, uden at en eneste Mand rejser sig i Tvivl, lader tre Medlemmer paa Partiets Vegne binde det overfor en Fremtid, som det dog burde ængstes for.

Justitsministeren (Rytter): Jeg skal søge at fatte mig i meget stor Korthed,

for at Befolkningen ikke stadig skal opleve det efter min Mening uheldige, at vi paa en kritisk Tid herinde diskuterer en Sag, som er undersøgt af en Domstol, men at vi i Stedet for kan gaa over til nyttigt Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Rode og det ærede Medlem Hr. Borgbjerg udtalte, at Vilkaarene for de politiske Partier var ulige her i Landet. Ja, i Sandhed, hvis jeg som Justitsminister eller som Medlem af Venstre havde udtalt en Beskyldning som den, der her er fremsat, imod et Medlem af et af de andre Partier, og jeg, naar Beskyldningen var modbevist, ikke enten havde tilbagekaldt eller beklaget den, da vilde jeg være en død Mand indenfor Venstre.

Det ærede Medlem Hr. Rode har, som jeg allerede sagde i Gaar, en særlig Evne til at vende de Ord om, som bliver udtalt til ham. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Hvor staar der i det Referat, der foreligger for ham, at jeg vil forbeholde mig Ret til at skønne over, hvorledes og paa hvilken Maade Kommissionens Betænkning skal offentliggøres? Det udtalte det ærede Medlem, at jeg havde sagt. Jeg vil bede det ærede Medlem læse det Sted op. Jeg udtalte i Gaar tydeligt og klart, at det er Kommissionen, som er Herre over, hvad der kommer frem i dens Indberetning for Offentligheden med Hensyn til Undersøgelsen; derpaa har Justitsministeren ingen Indflydelse. Det er Kommissionen, der udarbejder Betænkningen, og jeg haaber personlig, at den vil blive tydelig og klar, saa at vi kan faa alle Spørgsmaal, som vedrører det offentlige, frem. Jeg haaber, da det nu er kommet til at spille en stor Rolle, at vi maa faa at vide, hvorledes Landmandsbanken har staaet til de forskellige Partier, til de forskellige Regeringer; jeg haaber, vi eventuelt maa kunne faa oplyst, om der indenfor Landmandsbanken eller indenfor dens Kreds har været Mænd, som har været de to Regeringers Raadgivere, eventuelt Mænd, der har siddet i Kommissioner under og efter Krigen, som skulde have raadet Regeringen, været Regeringens vigtigste Raadgivere, og samtidig var Landmandsbankens Raadgivere, og paa hvilken Maade dette eventuelt har influeret paa den tidligere Regering og paa den nuværende Regering. Jeg haaber, at alle disse Oplysninger skal komme tydeligt og klart frem, saa at begge Regeringer maa blive stillet paa den Plads, hvor de rettelig hører hjemme. Jeg vil